

Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ

"Αν ήταν να ξημέρωνε πάλι απ' τη γη
 ένα ξανθό και γαλανό τραγούδι
 κι αν ήταν να γεννιότανε
 μιὰ νύχτα άστρο άμυλητο
 ή αγάπη στη ζωή μας...
 Κι αν ήταν να 'λεγα σε σάς
 κρατήστε τὸ καρμὶ μου
 καὶ τ' όνειρό μου πάρτε το
 καὶ ρίχτε το στους κάμπους..

"Αν ήταν ν' άπλωνα βαθιά, στὸν θρυλικό όρτζοντα
 τὰ χέρια μου γιὰ μιὰ στιγμὴ
 καὶ νὰ σὰς δώσω μιάν πυγμὴ
 τ' άτσάλι τῆς ζωῆς μου...

"Αν ήταν νὰ 'λεγα.

Βουνά,
 γιὰ σὰς γεννήθηκα
 μὲ τὸν βοριά σας άδερφό, καὶ τὸν νοτιά μου
 όρμό...
 καὶ νὰ 'παιρνα τὸν πυρετό
 πού 'πνιξε τὴ ζωὴ μας...

"Αν ήταν νὰ 'φευγα ψηλά γιὰ νὰ σὰς δώσω τὰ φτερά
 καὶ τὴν βαθιὰν αγάπη
 νὰ γύριζα μὲς στους νεκρούς, νὰ τοὺς φιλήσω τὴν καρδιά
 πού χάσανε στὰ μάρμαρα
 στους συντριμένους κάμπους...

"Αν ήτανε γιὰ μιὰ στιγμὴ
 νὰ πάρω φῶς τὸν τρόμο μου
 καὶ νὰ διανύσω τοὺς καιρούς
 χαράζοντας μὲ τὸ φιλὶ τὸ βάθος τοῦ θανάτου...

εμφαίνεται και εκ τής τριχιάς εξ άνθεκτικού νάυλον, ή όποία άρχεται εκ τής όπής του όπλου, τό όποτον μου άνήκει, τό φάρι αυτό μου άνήκει, είναι προσωπική ιδιοκτησία μου και θα τό καταβροχθίσω άμέσως μόλις εισέλθω εις τήν περιοχήν του όξυγόνου».

Τό δεύτερο φάρι ήταν ένας ροφόσ σε πλήρη ώριμότητα, πάνω από δεκαπέντε χρόνια ταλαιπωρίας και γονιμότητας' χτυπήθηκε και σύρθηκε μέχρι τό άνοιγμα τής σπηλιάς και ξαφνικά χάθηκε. Αυτός χαμογέλασε μέσα στά μάτια και τίνανε τά λαστιχίνα φτερά. Μέσα τό φώς έρχόταν από μία ρωγμή.

—Δέν είναι τίποτα σπουδαίο, ειπε. Μπορεί να σφηνώθηκε τό πόδι αλλά τό όξυγόνο θα κρατήσει πάνω από μισή ώρα και δια θα πάνε καλά...

Πιό κει ήταν ό ροφόσ. Τά μάτια του φαρισού τόν κοιτάζαν αδιάφορα κι' άπ' τήν πληγή τό αίμα περνούσε σταγόνα - σταγόνα στό νερό.

—Δέν είναι τίποτα σπουδαίο. Τό πόδι δε θγαίνει αλλά πρέπει να χαλαρώσω πρώτα τό σώμα.

Άπευθυνόταν στό ροφό γιατι αυτοι οι δυο μονάχα ήξεραν καλά τίς στιγμές τους.

Τό όξυγόνο ήταν έφτά μέτρα πιό πάνω «ελεύθερο εν τή φύσει» και τό δικό του όξυγόνο, τό προσωπικό όξυγόνο, στό αιδερένιο μπουκάκι δεμένο στην πλάτη του.

Στάθηκε για λίγο ακίνητος για να καταστρώσει ένα σχέδιο διαφυγής. Γότερα άρχισε να τραβάει τό πόδι του με άργες και μελετημένες κινήσεις που άμέσως έγιναν τινάγματα πανικού. Δέν έφερε άποτέλεσμα. Κάτι του 'λεγε πως θα πνιγεί. Αυτό τόν έκανε να ιδρώσει.

—Τό μόνο που με σώζει, σκέφτηκε γρήγορα, είναι ή προσαρμογή με τό ύψρό στοιχείο. Κι' αν όχι μ' αυτό τότε ή προσαρμογή με τό θάνατο. Αυτό πρέπει να γίνει σε μισή ώρα. Είναι δυνατόν; Έδγαλε τό μάσκα του όξυγόνου και τράβηξε νερό από τή μύτη. Πέθανε άμέσως.

—Η περιοχή αυτή έχει πολλά σαρκοβόρα φυτά, έλεγε ό καπετάνιος σκύνοντας πάνω άπ' τή γέφυρα και δείχνοντας τά ψηλά θράχια τής άκτής.

—Τά μελετήσαμε, ειπε ό καθηγητής. Δέν έχουν τήν παραμικρή ικανότητα προσαρμογής με τό ελεύθερο όξυγόνο.

"Αν ήταν έτσι μιὰ στιγμή
νά μπήξω μιὰ σκληρή φωνή
νά σταματήσει ὁ πόλεμος κι ὁ τρόμος τῆς φωτιάς του...

"Έτσι,
μέ μιὰ πυγμὴ καρδιά, ν' ἀνοίξω δρόμο στὰ νερά
καί στὰ καινούρια χέρια...

"Έτσι,
νά μποῦν οἱ κάμποι μ' ἀνοιξη κ' οἱ πόλεις μέ λευκά φτερά
ν' ἀστράφουν στὴ ζωὴ μας...

Νά πάρουν φῶς τὰ χέρια μας
ν' ἀστράφουν ὄνειρα παιδιὰ
ἄντρες θαθεῖς ν' ἀνθίσουνε
καί τὸ τραγούδι τοῦ νοτιᾶ
νά μπεῖ ξανά στὸ στήθος μας
ν' ἀλλάξει τὴ ζωὴ μας...

Μ' ἄλλο ἀστράφτει τ' ὄνειρο
κι ἄλλο ἢ νύχτα θρέχει
κ' εἰρήνη εἶναι στήθος μας πού τὸ πονάει ὁ φόβος.

Ἐδῶ

τραγούδι: λὲς ἐσύ κ' ἐκεῖ ὁ ἄλλος τρέμει
πονάει ἢ γῆ ἀπ' τὸν πόλεμο
κι ἀπ' τὸν πινημένο μόχθο...

Παίζουν τὴ νύχτα τὰ σκυλιὰ
καί τὰ φαῖὰ βατράγια
χιμοῦν μέ τὸ σκληρὸ σπαθὶ καί ληημονᾶν τὸν πόνο
τσακίζουν ὄνειρα κορμιὰ
λιμνάζουν σ' ἄγριους θάλατους

καί τὸ κορμί τους θάνατος
σπέρνει τριγυρὸ στὸ χάος.

Ν. Δ. ΚΑΡΟΥΖΟΥ

Η ΣΥΝΗΧΗΣΗ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

(σημειώσεις άναπνευστικές)

Της Μαιρας και του 'Αλέξη

"Ερμη κατεύθυνση της θελήσεως, ή ποίηση. Με όλες τις λέξεις ενάντια σε όλες τις λέξεις. "Επειδή γυρίζει τη ζωή στον άπομέσα θησαυρό της παρουσίας, που είναι ή μονάθειά της. Κι όλοένα ό πλοός, ή μαδιά θαυμασιότητα. Προσέχω στην εργαζόμενη σιωπή τά δεινά της γλώσσας, ένθα λέω πως έχω χάσει τον Παράδεισο. Δέσμευση καν μία για τη λέξη. "Ο Παράδεισος είναι μόλις ένα όνομα. Κι όποια λέξη διάδοχη τη δέχομαι, γιατί θα είναι κι αυτή της τύχης, μόλις ένα όνομα. Χωρίς την τύχη, θα βασίλευαν άπαρασάλευτα, θα βασίλευαν άρχανθικά ό νόματα. "Η τύχη, όμως, τά λυώνει σά μέταλλα, τά μεταλλάζει. Και την τύχη γεννά τό παιχνίδι του Δία! "Ωστε, αν πάω στο λογισμό και ρωτήσω πότε τον είχα τον Παράδεισο για να τον έχω χάσει, δέν κατορθώνω την "Ορθοστασία μου, παιδεύω μάτια τα την πηγή που είμαι. Για τότο πρέπει να διώγων καθ' έρώτημα, να μένει μόνος ό έρωτας, να σταλάζει μοναρχικό τό δίωμα. Συνακούω μεταξύ των άστρων ίσορροπία μαρτυρική. Συγχρωμία σε μαύρο. Καθώς θαβαίνει κάτω άπ' τά πόδια μας ή σερενάτα του Μεφιστοφελή. Γιατί άλλως, όταν αφήσω σάν πουλιά τά έρωτήματα να γεμισουν τό δέντρο, μπαίνει ό χρόνος και κόβει τό κινδυνόχοινο. Κόβει τη θήμηση, που άκροβατώ. Και που δέν ανταμώνει με κανέναν καιρό στα συγκαλά της. Είναι ζήσιμο, λοιπόν, ό Παράδεισος και τό ζήσιμο γυρισμός. "Ο γυρισμός τό πιο μακρό θυμάμαι. Λοιπόν; "Ο γυρισμός πηγάζει άπ' τό χάσιμο, που μας συγκορμίζει. Θεώ. Προς τό άκόμιστο. Προς τό άσπαραχτον όμέγα. Χοάνη που δέ λιγοστεύει. Σύγκλυση πραγματική των αριθμών έντός του δέκα. Και τό δέκα ή άρχή του άνθους, κάβητη όλοκληρία. Και ψάλλω - έκδίκηση του μέλανος ή ποίηση με τό ύφος ανά στήθος. "Η σαφήνεια που είναι ό πόνος, υπεράνω, ύψηλότερη άπ' τη σαφήνεια που γυρεύει ό λόγος. "Εδώ, αν προσέξεις, καιει λιθανωτή έλιπίδα, όταν εισπνέω, μ' ένα κυκλούμενο, πτερωτό συντακτικό, τό φώς. "Ανάγκη να ταξιδέψουμε στη Φανερωμένη του κάθε τόπου. Να θρησκέψουμε τις λέξεις. "Ανάγκη να καταλάβουμε πόσο θρησκόληπη είναι ή θάλασσα, είτε σε τρικυμία είτε σε γαλήνη. "Εθνος αγάπης ή ποίηση, λαός όνειρων. "Όπως ό κρότος εν' ή χώρα των ήχων ένωμένη, τότε που παύει ό φληναφος. "Όλα καλογερούν μέσ' στη φύση. Κ' ή διορφή - καλογέρεμα της ψυχής. "Η σύρριξη κουρά της λήθης ως τό θάνατο. Κι ό θάνατος κομίζει φαλακρή τη Δαλιδά. Κάθε που ρωτάς εγκυκαταλείπεις έξω τό στήθος. "Ανασφάζεις τό εδ της μανίας. "Αλοίμονο στην τύχη μας. Κι ως θάκραζε ό έλληνας χωριάτης, λαχάρικο πράμα ή

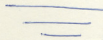
(1)

Τό Άρνι.

Ο Άνθρωπος και τὸ βουζι
τὸ βῦδι τ' ἄγορο
και εὐ,
περιπατᾶνε, περιπατᾶνε
και ρωτᾶνε και ρωτᾶνε
Ποῦ εἶναι γῆ μας
εἶν' τ' ἄρνι.

Τὸ χαμένο τὸ ἄρνι
παῖζε εἴζε δὲ γανῶ
τὸ χκμένο τὸ ἄρνι
ζανακαίμετο νὰ ρθεῖ.

Ο Άνθρωπος και τὸ βουζι
τὸ βῦδι τ' ἄγορο τ' ἄρνι
και εὐ.

Στίγ' η' βλ.

(2)

4

Τὰ παρὰ οὐ ἔργον
βέ καὶ οὐκ ἔστι
καὶ βέ καὶ οὐκ ἔστι.

Ἐπειδὴ γινώσκω οἱ ἀπὸ
καὶ καὶ οὐκ ἔστι.

- Στίγ' η' βλ' η' βλ' η' βλ
βέ προσηγορῶ οἱ γοί' βλ.

Ἐπιπρὸς τῆς πάσης
μεχάνης νεοσύστατο κενάρι

Στίγ' η' βλ' η' βλ' η' βλ
βέ καὶ οὐκ ἔστι οἱ γοί' βλ.

Τὰ παρὰ διαβῆσαι τὸ γινώσκω
καὶ γέροντες ἔργα
βλ' η' βλ' τὴν ἰσχυρὰ.

- Στίγ' η' βλ' η' βλ' η' βλ
βέ καὶ οὐκ ἔστι οἱ γοί' βλ.

(20)

Don't know

the things on the floor
of the house in
the kitchen.

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

the things in the
kitchen are

ΜΗ ΦΥΓΕΙΣ

(3)

Μη κρατῶς τ' αἰθέρα δὲ μὲς ἐφυγες
ἀπ' τοῦ ἀέρα -

τὸ δρόμο εἰς τοῖμα ἔγνε δὲσὸ πέρι.

Μη κρατῶς εἰς οὐρανὸν δάσῃ
καὶ μὲς ἐδῶ μὲς παραταῖς.

Πάρε μαφί εἰς ἀπ' αἰ γῆ μὲς
τὸ ὑπεριζέρι πᾶνε γυχί μὲς

Πάρε ἔθνα πάρε γίγνα πάρε τὰ κάρη
ἀπὸ αἰ γῆ μὲς αἰ μεγαίρη.

- Μη κρατῶς μὴ γύγαι
μὴ μὲς παραταῖς
ἐμαυτε γιοί εἰς
καὶ μὲς ἀγαυαῖς.

Εἰς οὐρανὸν βαρύνθησθαι πρῶτα
ἐμαυτε καὶ βηματαῖ εἰς
ἐμαυτε καὶ παιδεῖ εἰς.

- μη γύγαι μὴ μὲς παραταῖς
ἐμαυτε γιοί εἰς καὶ μὲς ἀγαυαῖς

(3)

МН ФЛТЛС

МН ФЛТЛС
 20.12.1941
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС

МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС

МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС
 МН ФЛТЛС

Τὴν ἑβδόμη βω.

Τὴν ἑβδόμη βω βεβαίωμα
ὅτι γινώσκουσι τὴν δὲ τρυφήν
Τὴν ἑβδόμη τὴν κατὰ
ὅτι οὐ γέρω περὶ λόγῳ.

R. Χέρματα χέρματα χέρματα
ὄψε τὰ κνήματα
Χέρματα χέρματα χέρματα
κι' ἀρῆματα.

Τὴν ἑβδόμη βω βεβαίωμα
ὅτι γινώσκουσι τὴν δὲ τρυφήν
καὶ τὰ χέρια μὴ δὲ ἐνδοῦ
πρὶν τὰ πύλα μὴ τὰ γινώσκουσι.

R. - Χέρματα χέρματα χέρματα.

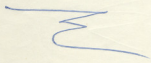

Τὰ ραγίδες μου.

τὰ ραγίδες μου δὲ εἶναι δύο πέρα
καὶ τὰ χέρια μου δὲ κάρν το χερσίη
εἰς καρδιά μου βάσταρο τὰ ρίψην
καὶ ὅτ' ὕδωρ μου νιβάη.

Τὰ ραγίδες μου δὲ εἶναι
γὶ τὰ μάτια π' ἀγνοῶν
τὰ ραγίδες μου δὲ γὰρ μὴ
ὄδωρ ὅτ' τὸ γὰρ τὰς αἰ.

R. Τὰ ραγίδια τὰ ραγίδες
καρπυα γὶ ὅτ'
τὰ γυγίδια τὰ γυγίδια
- πῶς ἐν τανὸς
γέρε τὸ κρὰς τὸ νῆε
γέρε ἔφωτα πογί
καὶ γυγίδια τὰ χερσίη
ὅτ' κερπίη μου ὅτ' γί.
τὰ ραγίδες τὰ ραγίδες
τὰ γυγίδια γὶ ὅτ'
γέρε τὰ - τανὸς.

(2)

La geografie fun

La geografie fun den oerden
is de wetenschap die de verhouding
van de oerden tot elkaar en tot
de menschen behandelt.

La geografie fun den oerden
is de wetenschap die de verhouding
van de oerden tot elkaar en tot
de menschen behandelt.

La geografie fun den oerden
is de wetenschap die de verhouding
van de oerden tot elkaar en tot
de menschen behandelt.

Έρωτικό (δύο φωνές)

Είνας δίδου' ο έρω'ς
είναι ναί' είναι ή έρω'ς
τόσο έρωτικό να έρω'ς
έρωτα να μη χεθείς.

έρω'ς έρω'ς έρω'ς
δίνω'ν' ού'ς πιά'ν' η
έρω'ς έρω'ς έρω'ς
μω'νε ού' ν'τα'ί'ω;

μω'νε ού' σ'υ'τα'ρι ή' να κοινω'ν' η
μω'νε ού' π'α'ν'ο.

έρω'ς έρω'ς έρω'ς
κάθε π'α'ρ'ά τ'ω π'α'ρ'ά
έρω'ς έρω'ς έρω'ς
τό έρω'ρι μω' τ'α'ί'η'ν

έρω'τα μ'ο πο'ν' β'ό'η'α
κά κοινω'ν' η' τ'α' ερω'τα
έρω'τα κα'ν'ο έρω'τα
ού' π'α'ν'ο έρω'τα.

έρω'ς έρω'ς έρω'ς
δίνω'ν' ού'ς πιά'ν' η
έρω'ς έρω'ς έρω'ς
ού' δ'έ'ρω'ς τ'α' π'α'ν' η.

8
(2)

Ergebnisse

Die Ergebnisse der Versuche sind in der folgenden Tabelle zusammengefasst.

Die Tabelle zeigt die Werte für die verschiedenen Versuchsbedingungen.

Die Ergebnisse sind in der folgenden Tabelle dargestellt.

Die Tabelle zeigt die Werte für die verschiedenen Versuchsbedingungen.

Die Ergebnisse sind in der folgenden Tabelle dargestellt.

Die Tabelle zeigt die Werte für die verschiedenen Versuchsbedingungen.

Μη σαρπρωγή ηι μοναζιά
μην σάρηη ζό σιουαδύ
πραγούδα ωάτι υάδε βράδε
και ~~ηι σαρπρωγή~~ γίρνε με μοναζιά

Βάτε σημάδι έσισπινό
ζ' άσπο σού κούχηη δώση
ζό βλίτμα κου θά σ' άνακώση

φαιριέ ~~φαιριέ~~ σόν σ' άνω

Τρίκλωρη μόνο σιδερία
δράση σού φοβερίφου
άυρα' κονάχα ηηχ' χουρίφου
άυάσα μου γ' άνω

"Όσα ηι άγώνη μου χωρά
υαηι' σου μιν ζ' άριόσα
μην άνοιζη σόν υίωσ δέση
και υοιζαζε φαιριέ.

Καθημεριέ

It is necessary to have a
very good understanding of
the situation in order to
be able to act effectively.

It is important to have a
clear idea of the objectives
to be achieved and the
resources available.

It is also necessary to have
a good knowledge of the
environment in which one
operates.

It is essential to have a
clear understanding of the
needs of the people to
be served.